

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA*
9.

VICTORIA FURCOIU

SĂ OCROTIM PLANETA!

Editura Arco Iris
Brașov - 2018

PLANETA MINUNATĂ

În Universul plin de stele,
A fost între planete-odată,
Una mai mică printre ele,
De animale populată.

Multe la număr, zeci și sute,
La fel cu cele pământești.
Toate putând fi cunoscute
De voi, din cărți și din povești.

Furnica și cu greierașul,
Vulpea, pisica, veverița,
Ursul și lupul, iepurașul,
Cerbul, ariciul și maimuța...;

Apărea, chiar și elefantul.
Erau păsări destul de multe,
Care tot exersau cântatul,
Și toți veneau să le asculte.

Planeta aceea, nu prea mare,
Cu frumuseți încânta ochii.
Avea păduri, câmpii, izvoare,
Doar că, pe ea, trăiau și porcii.

Poate-o să spuneți: „și ce dacă?

Puteau trăi și porci, purcei,

Ce rele-ar fi putut să facă?”

Atunci, vă spun eu despre ei.

Porcii și alte animale,

E drept, la număr, mai puține,

Certați cu bunul simț, se pare,

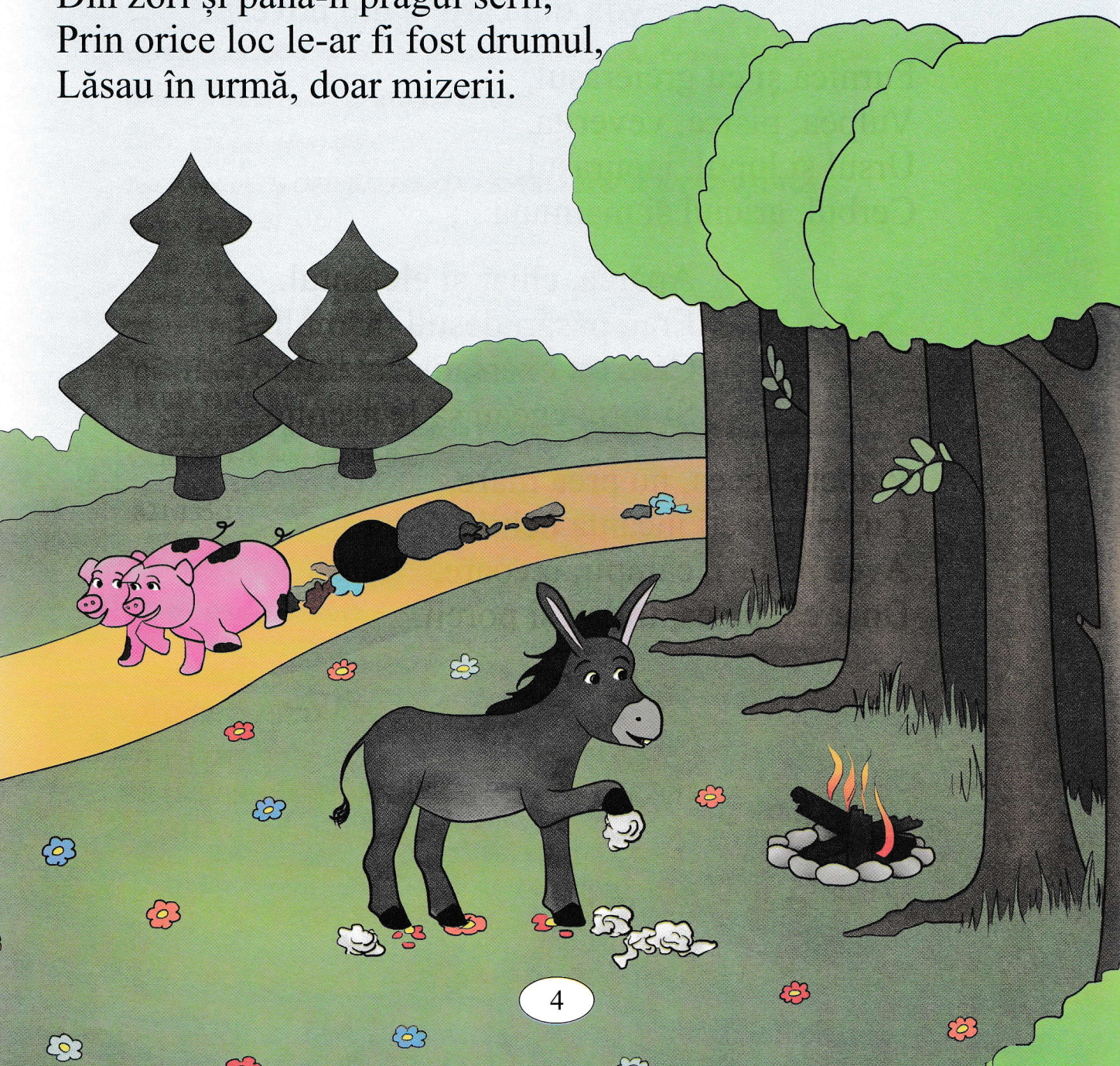
Făceau planeta de rușine.

Porcul, măgarul și catârul,

Din zori și până-n pragul serii,

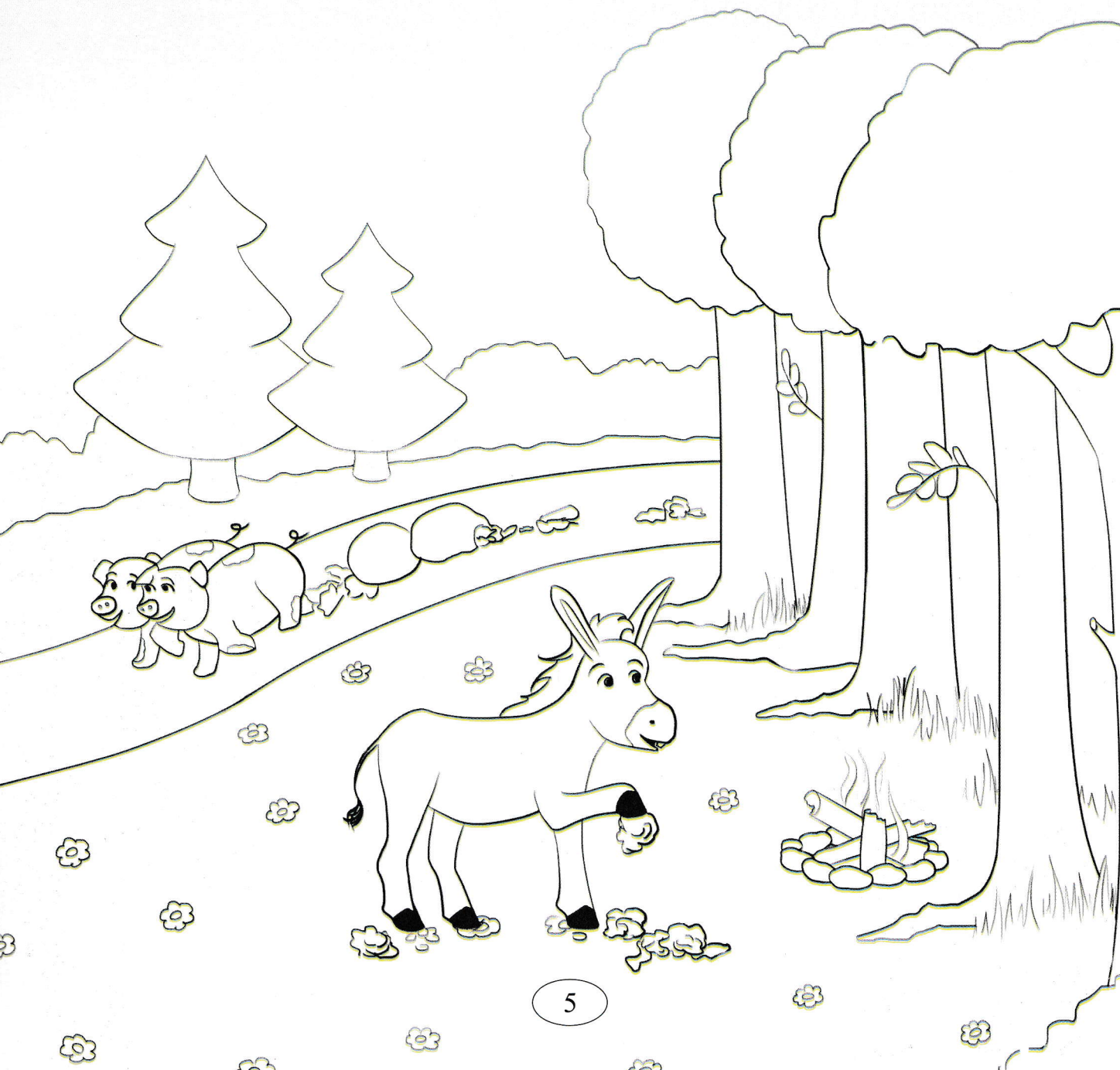
Prin orice loc le-ar fi fost drumul,

Lăsau în urmă, doar mizerii.

Hârtii lăsate de măgari,
Pe flori călcate în picioare,
Lângă pădurea de stejari,
Resturi de foc, de la grătare.

Și pe aleile frumoase,
Când ieșeau porcii la plimbare,
Lăsau pungile unsoase,
Din care își scoteau mâncare.

Erau prin iarbă, printre flori,
Și multe mucuri de țigară,
Căci unii catâri, fumători,
Le aruncau așa-ntr-o doară.

Iar apa lină, de izvor,
Curgea, ce trist! Printre bidoane!
Le era lene porcilor
Să le arunce-n tomberoane!

Ici, colo, unele maimuțe,
Care, urmând exemplul prost,

